

عاشورا و قیام

علیہ السلام

امام حسین

فاروق صفی زاده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عاشورا و قیام امام حسین (علیه السلام)

نویسنده:

فاروق صفی زاده

ناشر چاپی:

مجهول (بی جا ، بی نا)

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	عاشورا و قیام امام حسین علیه السلام
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۸	احادیث و روایات در منابع اهل سنت
۸	شباهت حسین بن علی به پیامبر اکرم
۸	گل های پیامبر
۸	محبوبان خدا و پیامبر
۸	سروران جوانان بهشت
۱۰	حب حسین، حب خدا
۱۴	عاشورا و قیام امام حسین علیه السلام در فرهنگ کردی
۱۶	سادات شافعی مذهب حسنی و حسینی کردستان
۱۶	اشاره
۱۶	خاندان های سادات حسینی شافعی مذهب در کردستان
۱۶	اشعار فارسی شاعران کرد در مرثیه امام حسین علیه السلام
۲۰	درباره مرکز

نوع: مقاله

پدیدآور: صفی زاده، فاروق ۱۳۴۶-

عنوان و شرح مسئولیت: عاشورا و قیام امام حسین علیه السلام [منبع الکترونیکی]: از نگاه مردم کرد (اهل سنت) / فاروق صفی زاده

ناشر: فاروق صفی زاده

توصیف ظاهری: ۱ متن الکترونیکی: بایگانی HTML؛ داده های الکترونیکی (۷ بایگانی: ۵۱.۵KB)

موضوع: حسین بن علی (ع)، امام سوم

قیام عاشورا

اهل تسنن

کردها

مقدمه

قیام امام حسین در تاریخ اسلام، یکی از بزرگ ترین دستاوردهای دین مبین و جهانی اسلام است و نشانه پایداری و جاودانگی حقیقت. امام حسین، امام عاشقان، آن رمز آموز قرآن، با خون خود، تفسیرگر توحید و بیدارگر بندگان غافل خدا بود. کسی که با مبارزه و قیام اش، در راه حق و حقیقت، اسوه حق جوین عالم گشت و انسان ها را درس آزادگی آموزانید و شهادت اش، الحق که جانی تازه به اسلام بخشید؛ به گونه ای که امروزه، نام وی روشنی بخش جان رهروان دین و آزادگان است و سبب تازگی ایمان شان: تار ما از زخمه اش لرزان هنوز تازه از تکبیر او ایمان هنوز قیام امام حسین، علیه منفورترین چهره اهریمنی آن روزگار، یعنی یزید بن معاویه بوده. کسی که تاریخ نگاران و نویسندگان و شاعران، در مذمت او هزاران صفحه نوشته اند. ابن طباطبا (طقطقی) در تاریخ فخری خود، درباره خلافت سه سال و شش ماهه یزید می نویسد: «سال اول حسین را کشت، سال دوم مدینه را چپاول کرد و سال سوم کعبه را مورد تاخت و تاز قرار داد. مردم مدینه در خلع یزید قیام کردند و فاجعه کربلا، به سبب دعوت به خلافت عبدالله بن زبیر و تلاش یزید و سردارانش برای سرکوب وی صورت گرفت. گویند مادر یزید مسیحی بوده و به همین دلیل خود یزید به

مسیحیت گرایش داشته است. اشعار یزید کاملاً بی اعتقادی او را به اسلام و وحی ثابت می کند: «لَعِبَتِ هَاشِمٌ بِالْمَلِكِ فَلَاخْبِرُ جَاءَ وَلَا وَحِيٌّ نَزَلَ»! بنی هاشم با سلطنت بازی کردند. نه نبوتی آمد و نه وحیی نازل شد! می نویسند: وقتی اسرای اهل بیت به شام و محله جیرون رسیدند، یزید گفت: من انتقام خود را از پیامبر اسلام گرفتم. یزید سه خیانت و جنایت بزرگ در دوران حکومتش انجام داد که در تاریخ اسلام بی سابقه بود: ۱. شهادت امام حسین (ع) در کربلا و اسارت دل خراش اهل بیت پیامبر (ص) به شام و... ۲. او طی حادثه خون بار حژه، سه روز جان و مال و ناموس مردم مسلمان مدینه و صحابه پیامبر (ص) را برای سربازان خود (پس از کشتار و قتل عام)، حتی در مسجد النبی، مباح کرد. این خیانت به فرماندهی مسلم بن عقبه انجام گرفت. وی سپس از مردم مدینه به عنوان عبد و برده، برای یزید بیعت گرفت. در این حادثه، علاوه بر کشتار بسیاری از مهاجران و انصار و صحابه، تجاوز ناموسی به حدی بود که می گویند: هزار کودک نامشروع از دختران و دوشیزگان مهاجر و انصار مدینه متولد شدند. جالب این جاست یزید دارای پانزده پسر و چهار دختر بوده، اما نسلی از او نمانده است، ولی از امام زین العابدین (ع) که تنها بازمانده امام حسین (ع) بود، هزاران ذریه پیامبر (ص) به یادگار مانده است. ابن جوزی حنبلی، یکی از علمای اهل سنت و صاحب کتاب: «الرَّدُّ عَلَى الْمُتَعَصِّبِ الْعِنِيدِ» است. وقتی از او درباره لعن یزید سؤال شد، در پاسخ می گوید: «اجازه احمد حنبل [لعنه...] احمد حنبل لعنش را جایز می داند. ۳. سومین جنایت یزید: حصین بن نمیر، برای سرکوبی عبدالله بن

زیر، مکه را محاصره کرد و منجیق را بر کوه ابوقیس نصب کرد و کعبه را به آتش کشید، ولی مرگ او فرا رسید و یزید هلاک شد.

احادیث و روایات در منابع اهل سنت

شبهت حسین بن علی به پیامبر اکرم

بنابه نوشته های مختلف، یکی از ویژگی ها و صفات بارز امام حسین (ع) شبهت ایشان به پیامبر بوده، به طوری که صحابه پیامبر (ص) و تابعین آن ها، ایشان را از شبیه ترین افراد به رسول خدا می دانسته اند: الف ۱ انس نقل کرده: نزد ابن زیاد بودم. پس سر حسین را آورد، در حالی که چوبی را در بینی او می کرد، می گفت: به زیبایی این کسی را ندیده ام. من گفتم: او از شبیه ترین افراد به رسول خدا بود. الف ۲ از امام علی (ع) نقل شده که فرمود: حسن، شبیه ترین افراد به رسول خدا (ص) از سینه تا به سر و حسین، شبیه ترین افراد به رسول خدا، از سینه به پایین است.

گل های پیامبر

پیامبر مکرم اسلام (ص)، دو سبط محبوب خویش را گل های دنیایی خود می خوانده و این، نه تنها به دلیل جمال دو حضرت بود، بلکه به خاطر بلندی شأن، رفعت، و علو درجه ایمان و اخلاق ایشان بود. در طی سؤال و جوابی که مشروح آن در مأخذ این حدیث آمده، از عبدالله بن عمر نقل شده که: پیامبر خدا فرمود: آن ها (حسن و حسین ع) دو شاخه گل من در دنیا هستند. به نقل دیگری، عبدالله بن عمر گفت: من از پیامبر (ص) شنیدم که می فرمود: همانا حسن و حسین دو گل من در دنیا هستند.

محبوبان خدا و پیامبر

برای روایت کرده که: رسول خدا (ص) حسن و حسین (ع) را دید. پس فرمود: بارخدا یا من این دو را دوست دارم. تو نیز آن ها را دوست بدار. علاقه بیش از حد حضرت رسول مکرم اسلام (ص)، با توجه به شخصیت عظیم و استثنایی ایشان، نمی تواند صرفاً به سبب علائق خانوادگی و به عبارتی دیگر علت نسبی باشد، بلکه رضا و محبت از جانب ایشان، در جهت رضا و محبت الهی بوده و اظهار لطف و علاقه آن حضرت به ایشان، آن هم در این حد، نشانگر لطف و محبت و تأیید آن بزرگوار توسط ذات باری تعالی می باشد. بنابراین و به تبعیت از حضرت رسول مکرم (ص)، علاقه و محبت و عشق ورزی به امام حسین (ع)، همان بزرگواری که به قول علامه اقبال، سطر عنوان نجات مسلمانان را نوشته و راه مبارزه در راه دین را به ما آموخته جزء ضروریات برای مسلمانان و عشاق حضرت نبوی (ص) است، چرا که مؤمن باید حب و بغض هایش هم در جهت الهی باشد و بس.

سروران جوانان بهشت

در قرآن کریم، بارها تصریح شده است که بهشت جایگاه ابدی مؤمنان است و پیامبر خدا بنا به امر خدا، مؤمنان، صابران، مجاهدان و شهیدان را به آن بشارت می داد و نیز بهشت را طبقاتی است و درجاتی و آقایی و سروری یافتن در آن جا، خاص

بندگان خاص الهی؛ یعنی ارزشمندترین مؤمنان است. این به حق فضل بزرگی است از جانب خدا و در نتیجه کسی را که در دنیا بشارت سروری در بهشت را داده باشند، بزرگی و عظمت و علو مقام و درجه و رفعت ایمان و جایگاهش را می رساند و

دال

بر تأیید کامل اعمال وی از جانب خداوند تبارک و تعالی است. در جاهای مختلف، رسول خدا (ص)، این بشارت را در حق امام حسین (ع) اعلام فرموده است: ه ۱ ابی سعید از رسول خدا نقل کرده که فرمود: حسن و حسین، سرور جوانان بهشت اند. ه ۲ از حدیقه، طی روایتی مفصل به نقل از ترمذی آمده که: پیامبر خدا پس از ادای نماز عشاء و اعلام خبر بخشش او (حدیقه و مادرش) توسط خداوند باری تعالی فرمود: همانا این فرشته ای که تا به حال و قبل از امشب، بر زمین فرود نیامده بود، از طرف پروردگارش اجازه یافت که سلام خود را به من ابلاغ کند و مرا بشارت دهد که به راستی فاطمه، سرور زنان اهل بهشت بوده و حسن و حسین نیز، سرور جوانان اهل بهشت اند.

حب حسین، حب خدا

حسین بن علی (ع)، مورد محبت شدید الهی بوده و این محبت به حدی است که خداوند دوست دار حسین را نیز دوست دارد. یعلی بن مُرّه، از پیامبر مکرم (ص) نقل کرده که فرمود: حسین از من است و من از حسینم. خداوند کسی که حسین را دوست داشته باشد، دوست دارد. حسین سبطی از سبط هاست. بنا به گفته مؤلف کتاب التاج، سبط به دو معنی: نوه (ولدالوالد) و جماعت بوده و مراد در این جا این است که امام حسین (ع)، در اخلاق و اعمال صالحش، در دنیا به مانند امتی صالح بوده، همان گونه که خداوند حضرت ابراهیم (ع) را در قرآن کریم، امتی خوانده است. به همین دلیل بوده که علامه اقبال لاهوری، مَثَل او را در میان امت، به مانند مثل و جایگاه

سوره اخلاص در قرآن کریم می دانسته، آن جا که گفته: «در میان امت آن کیوان جناب همچو حرف قل هو الله در کتاب» درست پس از پنجاه سال از وفات نبی مکرم اسلام (ص) کسانی که خلافت را به ملوکیت بدل کرده بودند و آزادی و آزادگی را زهر اندر کام ریخته بودند، محبوب او را پرپر کردند و این گونه بود که سمبل آزادگی، معنی ذبح عظیم گشت و تفصیل اجمال حضرت ابراهیم و حضرت اسماعیل (ع) و در این راه، تیغ اش فقط بهر عزت دین بود و مقصدش حفظ آیین. در این راه بهر رضای حق شهید گشت. به قول اقبال: «ای صبا ای پیک دورافتادگان اشک ما بر خاک پاک او رسان» در کتاب الاوسط طبرانی و مجمع الزوائد هیشمی، حدیثی بدین مضمون درج شده است: «ام سلمه گفته است: روزی رسول خدا (ص) در منزل من بود. فرمود: کسی را نزد من نفرست. حسین (ع) بر حضرت وارد شد. صدای پیامبر را شنیدم که می گریست. متوجه حضرت شدم. حسین (ع) را در دامان رسول خدا یافتم که پیامبر به صورت او دست می کشید و گریه می کرد. به خدا سوگند خوردم که من متوجه آمدن حسین نشدم. پیامبر فرمود: پیک وحی الهی؛ جبرئیل (ع) با ما در خانه بود. از من سؤال کرد: آیا حسین را دوست داری؟ گفتم: بلی. در دنیا او را دوست دارم. جبرئیل گفت: امت تو او را در زمینی که کربلا نام دارد، خواهند کشت. آنگاه جبرئیل، قسمتی از خاک کربلا را به پیامبر داد و پیامبر نیز آن را به من نشان دادند. و بعدها، وقتی که اطراف حسین (ع) را قبل از شهادت محاصره

کردند، پرسید: نام این سرزمین چیست؟ پاسخ دادند: کربلا. فرمود: خدا و رسول اش راست گفتند: کرب است و بلاء. ابن سعد و طبرانی، از أم المؤمنین عایشه روایت کرده اند که پیغمبر فرمود: جبرئیل به من خبر داد که فرزندم حسین، بعد از من به شهادت می رسد، در زمین طف و این خاک را برآیم آورد و خبر داد که در آن مضع او است. احمد بن حنبل در کتاب المسند خود این حدیث و حدیث قبلی و چند حدیث دیگر را درباره پیش بینی رسول خدا از شهادت امام حسین (ع) درج کرده است. جمال الدین زرنندی از قول ابوالعلاء هلال بن خباب عبدی بصری (م: ۴۴ ق) روایت هایی در همین زمینه نقل کرده است. یاقوت حموی نیز در معجم البلدان، روایاتی در همین باب آورده است. طبری نیز روایات تکان دهنده ای در همین زمینه در کتاب خود درج کرده است. در کتاب «الکامل فی التاریخ»، اثر عزالدین ابوالحسن علی، مشهور به ابن اثیر نیز، اشعاری از سلیمان بن قته، در رثای امام حسین (ع) آمده است. جلال الدین عبدالرحمن بن ابوبکر بن محمد بن سابق الدین خضیری سیوطی (۸۴۹۹۱۱ ق) که از بزرگ ترین علما و فقهای اهل سنت است، با سلسله اسناد خود، از عبدالله بن عمر چنین روایت کرده که: «لا ینصروه الا عممهم الله بعقاب». خجسته مباد یزید بد زبان ملعون! زیرا که خبر مرگ محبوب و معشوق من بین ظهرانی قوم فلاینصروه الا عممهم الله بعقاب. زود باشد که مردمی که او را

کشته یا آن‌ها که او را یاری نکردند، مشمول عذاب خداوند گردند. ابن حجر هیثمی (م: ۹۷۴ ق) در «صواعق المحرقة»، روایات چندی را درباره شهادت امام حسین آورده است. وی به سلسله اسناد خود، از ام سلمه روایت کرده: قالت ام سلمه فلما كانت ليله قتل الحسين سمعت قائلاً يقول: ايها القاتلون ظلما حسينا ابشروا بالعذاب و التذليل قد لعنتهم علي لسان ابن داوود و موسى و حامل الانجيل» در شب شهادت حسین شنیدم گوینده ای می گفت: ای قاتلان ستمکار حسین، بشارت باد بر شما عذاب و ذلت جاوید. لعنت پیامبران ابن داوود، موسی و عیسی بر شما باد. موفق بن احمد خوارزمی، در کتاب مقتل الحسين، با سلسله اسناد خود، قصیده ای را از محمد بن ادریس امام شافعی نقل کرده است: «تأوب همی و الفؤاد کتیب و ارق نومی فالسحار غریب و مما نفی نومی و شیب لمتی تصاریف ایام لمن خطوب فمن مبلغ عنی الحسین رساله و ان کرهتها انفس و قلوب قتیلا بلا جرم کأن قمیصه صیح بماء الارجوان خضیب فلسیف احوال و للرمع رنه و للخیل من بعد الصهیل نجیب تزلزلت الدنیا لال محمد و رکاذت لهم صم الجبال تذوب و غارت نجوم و اقشعرت کواکب و هتک استار و شق جیوب یصلی علی المهدی من آل هاشم و یغزی نبوه ان ذالعجیب لئن کان ذنبی حب آل محمد فذالك ذنب لست عنه اتوب هم شفعا ئی یوم حشری و موقتی اذا کثرتنی یوم ذاک ذنوب» بازگشت غم من، باعث شد قلب‌ها را حزن و اندوه فرا بگیرد و خواب را از چشم من برباد. پس خواب دیگر چقدر دور است و از چیزهایی که خواب را از من برده و مرا پیر کرده، دگرگونی روزگار است که برای آن‌ها بسیار ناگوار بود. پس چه

کسی پیام مرا به حسین می رساند، اگرچه از این پیام، همه نفس ها و دل ها کراحت دارند. شهید بی گناهی که گویا پیراهن او، به آب سرخ فام رنگ شده باشد. پس برای شمشیر است شیون و زاری و برای نیزه است صدای محزون و برای اسبان است پس از شیهه و تاخت و تاز گریه های بلند. دنیا برای آل محمد خواهد لرزید، چنان که نزدیک باشد کوه ها به خاطر غم آن ها آب شود. ستارگان بر هم ریختند و منهدم شدند و لباس ها پاره و گریبان ها چاک شد. درود بر مهدی از خاندان هاشم که می پروراند فرزندان خود را به دوستی، اگر دوستی آل محمد گناه باشد، پس این گناهی است که من هرگز از آن توبه نخواهم کرد. آن ها شفیعان من در روز رستاخیز هستند و در روزی که گناهان من زیادند، کمک کننده من. شافعی در مرثیه حضرت امام حسین (ع) قصیده دیگری دارد که تنها بیتی از آن باقی مانده است: «ابکی الحسین و أرثی حججاها من اهل بیت رسول الله مصباحا» نصیرالدین ابوالرشید قزوینی رازی، در کتاب النقص خود، تألیف شده در حدود سال های ۵۵۶ تا ۵۶۰ ه.ق، شمه ای از عزاداری بزرگان اهل سنت بر حسین بن علی (ع) را تا روزگار خود نقل کرده است.

عاشورا و قیام امام حسین علیه السلام در فرهنگ کردی

گردهای پیرو حضرت امام شافعی، ارادت بسیار خاصی به خاندان پیامبر مکرم (ص) و اهل بیت (ع) دارند. شعرای نامی گُرد اشعار زیادی در نعت اهل بیت رسول الله دارند. در ضرب المثل ها و ترانه های گُردی نیز مقام اهل بیت به خصوص عاشورا و امام حسین نمود خاصی دارد. در این ضرب المثل ها و ترانه ها، به قیام امام حسین و شخصیت بسیار والای

امام حسین اشاراتی رفته است. در این ضرب المثل ها و ترانه ها به جنایت یزید و شمر نیز اشاره شده است. در میان گردان، انواع و اقسام ترانه ها کاربرد خاصی دارند. از جمله ترانه تعزیه یاشیون که در آن صریحاً به قیام امام حسین پرداخته شده است. تأثیر قیام امام حسین (ع) در ترانه ها و فرهنگ مردم گرد به خوبی مشهود است که نمودار عشق و علاقه قلبی مردم مسلمان گرد به خاندان نبوت و رسالت: است. با شروع ماه محرم، هرگونه مجالس عروسی و جشن و شادی تا آخر ماه صفر، در منطقه کردستان تعطیل است تا ماه ربیع الاول یا ماه مولود که جشن میلاد پیامبر مکرم اسلام (ص) فرا رسد و جشن ها برپا شود. مردم کردستان بر این عقیده اند که فرعون و همدستان اش، در روز عاشورا به امر و فرمان الهی، در رود نیل غرق شدند. به همین خاطر، برای نابودی ستم کاران، بیشتر در روز عاشورا و دهه اول ماه محرم دعا می کنند. از دیگر رسوم متداول در منطقه کردستان این است که زنان گرد از اول محرم تا پایان این ماه، سرمه ای به چشم نمی زنند. در شهر سنندج، مردم در شب عاشورا به مقبره امام زاده پیر عمر، از نوادگان حضرت امام زین العابدین (ع) می روند و با روشن کردن شمع، تا پاسی از شب، در آن مکان مقدس، به ذکر دعا و مناجات مشغول می شوند. نذر و نوشتن شکایات و عرض حال برای حضرت ابوالفضل العباس از دیگر مراسم مردم گرد در ماه محرم است. برخی از شاعران نامی گردی که در رثای امام حسین شعر سروده اند عبارتند از: ۱ قانع مریوانی، ۲ نالی شهرزوری، ۳ مولوی تایجوزی شعر

معروف زیر از این شاعر و عارف بزرگ گرد است: «وزان سوی وطن هجرت نمودم خلافت از علی دانسته بودم به تأثیر محمد میراکمل خلافت چون به عثمان شد محول دل خویشان ما را پر زخون کرد به خویشاوند خود نعمت فزون کرد» مولوی گرد در مورد شهادت امام حسین (ع) و نیز قیام عاشورا، دیدگاه خاصی ارائه می دهد که مبتنی بر آیات قرآن است. مولوی معتقد است خداوند سبحان به این دلیل نگذاشت ابراهیم، فرزندش اسماعیل را قربانی کند، تا او باقی بماند و از سلاله پاک اش، پیامبر عظیم الشان اسلام حضرت محمد (ص) ظهور کند و از سلاله پیامبر نیز امام حسین (ع) به وجود آید؛ تا قربانی شدن واقعی که همان فوز عظیم شهادت است، نصیب حضرت امام حسین (ع) گردد. مولوی بر این عقیده است که آیه شریفه و فدیناه بذبح عظیم) در شأن امام حسین است. شیخ عبدالقادر هموند، سید احمد نقیب، محوی، وفایی و...

سادات شافعی مذهب حسنی و حسینی کردستان

اشاره

گذشته از امام زادگان مدفون در کردستان و مناطق کردنشین خاورمیانه، که غالباً از اولاد بلافضل امام موسی کاظم (ع) محسوب می گردند، سلاله ای از آنان نیز در مناطق مختلف کردستان نسل اندر نسل باقی مانده اند که اینان همان اعلی جد سادات حسنی و حسینی در کردستان به شمار می آیند و مدفن آنان همواره مورد احترام عموم مؤمنان و مجبان اهل بیت این دیار بوده است. مشهورترین خاندان های کرد منشعب از نسل امام حسن مجتبی (ع) عبارتند از: سادات نهری / کاکوزکریا / مردوخی /

خاندان های سادات حسینی شافعی مذهب در کردستان

سادات خانقاه ساکن در اورامان، از نسل امام زاده علی عریضی پسر امام جعفر صادق (ع). سادات کلجی / سادات تکیه قره داغ / سادات برزنجه / شاهویی / چاولکان / کول / دوزه خدره / صفاخانه / پارسانیان / مریوان / کلاترزان / تاوه جوز / چوو / باوجانی / چناره / باینجو / همروله / سیاسران / بلخه / پیرخضران / کالوران / قاروارشیوه لی / شالی شل / جباری / کلاتی و...

اشعار فارسی شاعران کرد در مرثیه امام حسین علیه السلام

شیخ رضا طالبانی، از شاعران نامی گرد اهل کرکوک کردستان: «لافت از عشق حسین است و سرت برگردن است عشق بازی سر به میدان وفا افکندن است گر هواخواه حسینی، ترک سر کن چون حسین شرط این میدان به خون خویش بازی کردن است از حریم کعبه کمتر نیست دشت کربلا صد شرف دارد بر آن وادی که گویند ایمن است ایمن و ای من فدای خاک پاکی که اندران نور چشم مصطفی و مرتضی را مسکن است زهره زهرا نگین خاتم خیرالورا زور و زهره، مرتضی و حیدر خیر کن است سنی ام، سنی، و لیکن حب آل مصطفی دین و آیین من و آباء و اجداد من است شیعه و سنی ندانم، دوستم با هر که او دوست باشد، دشمنم آن را که با او دشمن است» شعری دیگر از این شاعر: «در ماتم آل علی، خون هم چو دریا می رود تیغ است و بر سر می زند، دست است و بالا می رود از عشق آل بوالحسن، این تیغ زن، وان سینه زن داد و فغان مرد و زن، تا عرش اعلی می رود پیراهن شمع خدا، یعنی حسین و مجتبی جان ها همی گردد فدا، سر ما به یغما می رود کوتاه کن انکار را، بدعت مگو این کار را این سوگ آل حیدر است،

این خون نه بی جا می رود روی زمین پر همهمه، در دست جان بازان قمه خون از بر و دوش همه، از فرق تا پای می رود من چون ننالم این زمان، زار و ضعیف و ناتوان کاین برق آه عاشقان، از سنگ خارا می رود از ابن سعد بی وفا، شامی شوم پر جفا بر آل بیت مصطفی چندین تعدی می رود بغداد گردد لاله گون، در روز عاشورا به خون از کاظمین آن سیل خون، تا تاق کسرا می رودوز تاق کسری سرنگون، ریزد به پای بیستون وز بیستون آید برون، سوی بخارا می رودخون سیاوش شد هبا، در ماتم آل عبا تا دامن روز جزا، تا جیب عقبی می رود من سنی ام نامم رضا، کلب امام مرتضی درویش عبدالقادر، راهم به مولا می رود. «عبداله سنندجی، ملقب به رونق، در سال ۱۲۱۵ در سنندج متولد شده است: «آه از دمی که شاه شهیدان کربلا آمد سوی مصاف به میدان کربلابی نور گشت شمع شبستان احمدی از تندباد ظلم در ایوان کربلابوی بهشت و خون شهیدان دهد کسی گر بو کند گلی ز گلستان کربلا لب تشنه اهل بیت، ولی ز آب چشمشان سیراب گشته خاک بیابان کربلا جز آب تیغ و زهر سنان لقمه ای نبود از کوفیان نواله مهمان کربلامعمار روزگار بنای الم نهاد روزی که ریخت طرح شبستان کربلا دیوان آدمی لقب از آتش ستیز بر باد داده خاک سلیمان کربلا.» «بر اهل بیت دیده افلاک خون گریست چشم زمانه هیچ نگویم که چون گریست.» «ملک الکلام مجدی سقزی در سال ۱۲۶۸ هجری، در سقز دیده به جهان گشوده است: «ای توتیای دیده جان، خاک پای تو برتر زعرش بارگه کبریای توتا رستخیز، خون جگر بر زمین چکد زان شاخ گل که بردم از نینوی تو کردی

به راه دوست، تن و جان خود فدا بادا هزار جان گرامی فدای تودر بحر رحمت است شناور، هر آن کسی یک قطره اشک ریزد اندر عزای توذات تو هست معنی قرآن، وز اهل کین چون پاره پاره صفحه قرآن قبای تومی خواست در زمانه کند محشر آشکار روز نبرد بازوی معجز نمای تو عهد آلت آمد و تسلیم عرضه کرد تا جان نثار دوست نماید وفای تو تو تشنه جان سپردی و آب فرات هم بود از تو تشنه تر به لب جان فزای تو بودند بی خبر که بقا در ولای توست قومی که خواستند به گیتی فنای تورنجی که قاتلان تو را هست روز حشر امروز مر مراسم زهجر لقای تورحمی کن و زلطف مرا سوی خویش خوان زان پیش تر که جان دهم اندر ولای تو.» جوهری سنندجی: «باز این چه شیون است و چه زاری ست در جهان کز دیده سپهر بود جوی خون روان باز این چه ماتم است که اندر ظهور او در گریه چشم پیر و بضاله دل جوان باز این چه شورش است و چه ماتم که صبح و شام از مهر و ماه اشک فرو ریزد آسمان باز این چه نوحه و چه فغان و چه ماتم است کز آب چشم چرخ روان رود کهکشانشان بهر عزای آل رسول خدا حسین شاه عرب، امام عجم، نور مشرقین روزی که شد به دهر چنین ظلم آشکار در حیرتم که چرخ چرا ماند پایدار در ماتم حبیب خدا، زاده بتول ای سینه آه سرکن و ای دیده خون بیار ریزد فلک ز دیده انجم سرشک خون هر صبح دم زکینه آن قوم نابکارمهری که بود رونق افلاک دین از او شد منکسف به خاک زییدار روزگارای چرخ پرستیزه

ز جور تو داد، داد صحبت چو شام زینب و زین العباد باد چون نخل قامت شه دین بر زمین فتاد افغان و گریه در فلک هفتمین فتاد از توسن سپهر و مهر شد نگون آن ساعتی که شاه شهیدان ز زین فتاد از وحش و طیر و انس صدای فغان و آه برخاست از زمین و به عرش برین فتاد ایام بی سکون شد و افلاک بی قرار چون چشم اهل بیت به سلطان دین فتاد مهر و مه و ستاره همه گشت غرق خون از ذوالجناح گشت چو آن شاه سرنگون اندر عزای آل نبی آسمان گریست افلاک اشک ریخت، زمین و زمان گریخت از شورش و فغان عزادار اهل بیت وحش و طيور و ارض و سما، انس و جان گرفت دید آن شهید را چو فتاده به خاک و خون جبریل با معاشر کروبیان گریست بر اهل بیت این ستم از چرخ چون رسید مهر و مه و سپهر و مکین و مکان گریست نبود دلی زغم که نسوزد درین ملال چشم سپهر کور و زبان هلال لال»

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

